

I henhold til § 37, stk. 1 i Inatsisartuts Forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Narhvalskvoten i den nordlige og østlige del af landet er ved at være opbrugt, har Naalakkersuisut planer om at etablere særlige ekstra kvoter?
 - a) Hvis man ikke vil uddele ekstra kvoter hvilken begrundelse er det så ud fra?
Idet de senere videnskabelige undersøgelser jo viser at mængden af narhvaler øges.
2. Det er vor opgave at beskytte kulturen, hvordan kan det da være, at man nord for Kullorsuaq (Melville bugten) har fjernet muligheden for fangst af narhvaler fra kajak?
3. I Upernavik distriktet hvor narhvalerne gerne opholder sig ved man, at narhvalerne er til stor gene for hellefiske fiskeriet, hvilke tiltag satser Naalakkersuisut på for at hjælpe fiskerne der får store økonomiske problemer som følge deraf?
4. Når man ser, at dyr der er omfattet af kvotebestemmelser øges i antal, er der da ikke grundlag for at øge kvoten?
5. Hvad mener Naalakkersuisut om, at man allerede i begyndelsen af april ikke måtte fange flere isbjørne i Ittoqqortoormiit?

(Medlem af Inatsisartut, Jens Napãtôk´ Partii Naleraq)

Begrundelse:

Tiden er inde til, at vi borgere får tilpasset kvoteordningerne herhjemme. Vi, der udgør indbyggerne her i landet, kalder os stadig for efterkommerne af et fangerfolk, hvilket jo er ganske rigtigt, vi lever da også stadig af det vi fanger og spiser det. Derfor vil fangsten og forventningen om altid at kunne få føde via fangsten en vigtig del af vor kultur, og det vil bestå endnu i mange år fremover.

Derfor kan vi ikke fortsat tage udgangspunkt i fremmede landes tankegange og udsætte befolkningen herhjemme for disse voldsomme restriktioner, for vi kan ikke fortsat tage friheden fra folket, og så endda i en tid hvor antallet af mange fangstdyr øges.

Vi har siden tidernes morgen selv opretholdt et bæredygtigt grundlag, som en naturlig del af vort liv og sådan kan vi da også fortsætte, vi kan selv.